

MIKKELIN
KAUPUNGINORKESTERI

AVAUSKONSERTTI SINFONIA CONCERTANTE

pe 11.9.2020 klo 19, Mikaeli

Erkki Lasonpalo, kapellimestari ja alttoviulu

Jyrki Lasonpalo, konserttimestari ja viulu

OHJELMA

Arvo Pärt (s. 1935)
Summa jousiorkesterille (1977)

Joseph Haydn (1732–1809)
Sinfonia nro 44 e-molli Hob.I:44, "Suru" (1772)
I Allegro con brio
II Minuet – Trio
III Adagio
IV Finale. Presto

-- VÄLIAIKA --

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)
Sinfonia concertante Es-duuri KV 364 (1779)
I Allegro maestoso
II Andante
III Presto

Konsertin kesto noin 1 h 30 min

Erkki Lasonpalo kapellimestariopinnot alkoivat Jorma Panulan nuorisokapellimestariluokalla vuonna 2007. Vuodesta 2008 opinnot jatkuivat

Sibelius-Akatemian kapellimestariluokalla professori Leif Segerstamin johdolla. Kapellimestaridiplomin Lasonpalo suoritti keväällä 2012 erinomaisin arvosanoin.

Lasonpalo on johtanut diplominsa jälkeen lähes kaikkia kotimaisia orkestereita sekä Göteborgin ja Islannin Sinfoniaorkestereita. Lasonpalo on toiminut Heinäveden Musiikkipäivien taiteellisena johtajana vuodesta 2014. Syksyllä 2016 Lasonpalo aloitti Kemin kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana sekä Tapiolan nuorten sinfonikkojen pääkapellimestarina. Syksystä 2017 syksyyn 2019 Erkki Lasonpalo toimi Mikkelin kaupunginorkesterin taiteellisena partnerina. Kevästä 2019 Lasonpalo on toiminut sinfoniaorkesteri Vivon taiteellisena johtajana. Kevästä 2020 Lasonpalo aloitti Lappeenrannan kaupunginorkesterin taiteellisena johtajana sekä Mikkelin kaupunginorkesterin pääkapellimestarina. Lasonpalo toimii myös Helsinki Sinfoniettan taiteellisena johtajana.

Viulua Lasonpalo opiskeli ensin Lahden konservatoriossa Pertti Sutisen johdolla. Sibelius-Akatemiassa hän opiskeli viulua vuodesta 2004 professori Mi-Kyung Leen, Päivi Mellerin, professori Réka Szilvayn ja Tero Latvalan johdolla. Hän on toinen viulisti Postiglioni-jousikvartetissa, joka voitti kesällä 2009 kansainvälisen Night and Sun jousikvartettilpailun.

Jyrki Lasonpalo ensiesiintymisen oli Radion sinfoniaorkesterin solistina vuonna 1979. Hän on toiminut mm. viulistina Tapiola Sinfonietassa,

konserttimestarina Suomalaisessa kamariorkesterissa, vuorottelevana 1. konserttimestarina Turun filharmonisessa

orkesterissa sekä vuorottelevana konserttimestarina Sinfonia Lahdessa. Syksystä 2012 lähtien hän on toiminut Mikkelin kaupunginorkesterin konserttimestarina.

Sibelius-Akatemiasta vuonna 1990 erinomaisin arvosanoin valmistunut Lasonpalo on esiintynyt kamarimuusikkona Yhdysvalloissa, Venäjällä, Pohjoismaissa ja useissa Keski-Euroopan maissa, mm. Wienin Musikvereinissa sekä Suomen merkittävimmillä musiikkijuhlilla. Kamarimusiikkilevytyksiä hän on tehnyt BIS-levymerkille.

Orkesterinjohtoa Lasonpalo on opiskellut mm. professori Jorma Panulan ja professori Atso Almilan johdolla.

Lasonpalo on työskennellyt kapellimestarina Turun filharmonisen orkesterin, Turku Ensemblen, Sigyn Sinfoniettan, Mikkelin kaupunginorkesterin, Sinfonia Lahti Chamber Ensemblen, Sibelius-Akatemian kamariorkesterin sekä vuonna 2007 perustamansa Lahden kamariorkesterin kanssa.

Arvo Pärt: Summa

Virolainen, tänään 11.9.2020 85 vuotta täyttävä Arvo Pärt kuuluu maailman esitetyimpiin elossa oleviin säveltäjiin, ja hänen musiikillansa on aina ollut tärkeä rooli maansa kulttuuri-identiteetissä. Pärtin kehittämä omaperäinen musiikillinen kieli, jolle hän on antanut nimen tintinnabuli, on tehnyt syvän vaikutuksen moniin kuulijoihin. Termi tintinnabuli viittaa kellomaiseen resonointiin, joka muodostaa Pärtin tonaalisen ja yksinkertaistetun sävellystekniikan perustan. Keskiajan ja renessanssin aikaisesta laulusta ja polyfonisesta musiikista vaikutteita saanut tyyli suuntaa kuulijan huomion musiikkiin uudella tavalla.

Pärtin avantgarde-henkiset varhaisteokset sekä sävellysten uskonnollinen puoli aiheuttivat ongelmia neuvostoviranomaisten kanssa, joten Pärt perheineen emigroitui 1980-luvulla ensin Wieniin ja sitten Berliiniin, jossa he viettivät lähes 30 vuotta. Vuonna 2010 Pärt palasi kotimaahansa Viroon. Tämän konsertin avaava teos *Summa jousiorkesterille* on

yksi tintinnabuli-tekniikkaa hyödyntävistä sävellyksistä. Alun perin a cappella -laulu-yhtyeelle tehty teos on myöhemmin muunnut instrumentaaliversioiksi. Teoksen otsikko kätkee tarkoituksella sisäänsä uskonnollisen viestin virallisesti ateistisen kulttuuripolitiikan Neuvosto-Virossa. Äärettömän kaunis, rauhallisesti pyörteilevä Summa perustuu piilotetusti katoliseen uskontunnustukseen.

Joseph Haydn: Sinfonia nro 44

Itävaltalaisen klassismin ajan säveltäjä Joseph Haydnin sinfoniasarja on havainnollinen esimerkki sävellysmuodon kehityksestä pienimuotoisista, kolmiosaisista teoksista laajoihin, neliosaisiin sinfonioihin, joissa kaikki ajan soittimet ovat mukana. Haydnin 104 sinfoniasta alkupään pienimuotoiset teokset jäljittelevät sinfonian syntyyn liitetyn Mannheimin koulukunnan säveltäjien luomia teoksia, kun taas lopupuolen sinfoniat yltävät ilmaisuvoima-
taan, laajuudeltaan ja luovuudeltaan jo aivan eri mittasuhteisiin.

Haydnin *sinfonia nro 44 e-molli* on ajalta, jolloin Haydn toimi muusikkona ja kapellimestarina Esterházyn hovissa. Vuonna 1761 alkanut pesti tiesi Haydnille paljon töitä, mutta toisaalta mahdollisti melko vapaan musiikillisen toiminnan ja sävellystyön ilman huolia toimentulosta. Sinfonia e-molli tunnetaan myös lisänimellä *Suru*, sillä vanhoilla päivillään Haydn esiti toiveen, että juuri tämä teos soitettai-
siin aikanaan hänen hautajaisissaan. Sinfonia valmistui romantiikkaa ennakoineen Sturm und Drang -kulttuurisuuntauksen aikana. Saksalaisesta kirjallisuudesta liikkeelle lähtenyt suuntaus korosti tunteellisuutta ja dramatiikkaa, mikä kuuluu myös sinfoniassa nro 44, joka on harvinaisesti mollisävellajissa.

Sinfoniaa e-molli leimaavat aiempaa vahvemmat kontrastit ja leikkaukset musiikissa. Ensiosa käynnistyy voimallisella neljän sävelen motiivilla, jota Haydn käyttää osassa runsaasti. Musiikki on myös ajoittain merkillepantavan kontrapunkista, mutta miellyttävän elävistä. Poikkeuksellisesti Menuetti-osa on sinfoniassa toi-

sena, ja se jatkaa ensimmäisen osan tyyliä ollen vakavahko. Sinfonian hitaassa kolmannessa osassa kuullaan sinfonian valoisinta ja hellyyttävintä musiikkia. Finaaliosa on äärettömän nopea muttei kuitenkaan keveä. Klassismin ajan mollisävellyksissä vähintään viimeisen osan odotettiin olevan tyydyttävästi duurissa, mutta ei tässä sinfoniassa. Haydn pitää kiihkoa pursuavan ja kuumeisesti etenevän musiikin loppuun asti mollissa.

W. A. Mozart: Sinfonia concertante

Sinfonia concertante on teostyyppi yhdelle tai useammalle soolosoittimelle ja orkesterille, ja siinä yhdistyy musiikillisia piirteitä sekä sinfoniasta että soitinkonsertosta. Tänään kuultava Wolfgang Amadeus Mozartin *sinfonia concertante la Es-duuri* vuodelta 1779 on tehty viululle, alttoviululle ja orkesterille. Teoksen sävellysaikaan Mozart oli Euroopan-kier-
tueella, joka kulki muun muassa Mannheimin ja Pariisin kautta. Sinfonia concertante oli teostyyppinä erityisen suosittu 1700-luvun Pariisissa, jossa Mozart itse asiassa sävelsi sinfonia concertanten neljälle puhaltimelle ja orkesterille, mutta tämä teos ei ole säilynyt kokonaisena nykypäivään saakka. Sinfonia concertanteja ovat tehneet myös myöhemmin eläneet säveltäjät, kuten Sergei Prokofjev, jonka tunnettu sinfonia concertante sel-
lolle ja orkesterille on 1950-luvulta.

Mozartin sinfonia concertanten alkuperäisversiossa alttoviulun viritys oli muutettu tavallista korkeammalla luultavasti sen vuoksi, että sen osuus erottuisi kirkkaampana viulun läpitunkevamman äänen rinnalla. Teoksen musiikki on täyteläistä ja rikasta osoittaen Mozartin suvereenin taituruuden myös tässä teoslajissa. Loisteliaan ja majesteettisen ensimmäisen osan teemat ovat luonteeltaan sinfonisia, mutta taipuvat hyvin myös solistien käsittelyyn ja kuviointiin. Kosket-
tava toinen osa vie ajatukset italialaisen oopperan suuntaan. Viulu- ja alttoviulusolistit ovat laulajia, jotka käyvät herkkää ja paatoksellista keskustelua keskenään. Finaaliosa on tulvillaan taituruutta

ja hyvää mieltä. Solistit tanssittavat rondoiteemaa ja pallottelevat sitä toinen toisilleen. Solistien hehkua ja taituruutta kuullaan erityisesti ensimmäisen ja toisen osan soolokadensseissa.

Teosesittely: Outi Mustonen

TULEVIA KONSERTTEJA

SAIMAA SINFONIETTA BEETHOVENIN JUHLISSA

pe 2.10.2020 klo 19, Mikaeli

Olli Mustonen, kapellimestari ja piano
L. van Beethoven: Coriolanus-alkusoitto
Pianokonsertto nro 5 "Keisarikonsertto"
Sinfonia nro 5 "Kohtalonsinfonia"

PYHÄINPÄIVÄN REQUIEM

la 31.10.2020 klo 19 Mikaeli

Erkki Lasonpalo, kapellimestari
Tuuli Lindeberg, sopraano
Juha Kotilainen, baritoni
Luminos Ensemble
Fauré, Boulanger, Thomas,
Debussy, Barber, Massenet

ESTRADILLA

MUSIIKKIOPISTON SOLISTIT

to 12.11.2020 klo 18 Mikaeli

Jyrki Lasonpalo, kapellimestari
Mikkelin musiikkiopiston solistit
Vilhonkadun kamariorkesteri

MIKKELIN KAUPUNGINORKESTERI

I viulu	Jyrki Lasonpalo Ida Tunkkari Lauri Lehto Heidi Lehtoranta
II viulu	Lauri Kotila Lahja Pulkkinen Tuukka Lehtonen Anu Järvelä
Alttoviulu	Valerie Lassfolk Pirkko-Liisa Rautavirta
Sello	Yrjö Pulkkinen Heikki Hotti
Kontrabasso	Kari Ovaskainen
Oboe	Laura Kemppainen Amelia Coleman
Käyrätorvi	Sam Parkkonen Alexis Routley
Toimisto	Mikaeli, 2. kerros Sointukatu 1 orkesteri@mikkeli.fi
Intendentti	Jaakko Antila puh. 040 129 4938
Nuotistonhoitaja-tuottaja	Jukka Mäkelä puh. 040 129 4147
Orkesterisihteeri	Anu Pettinen puh. 044 794 5711

SAIMAA SINFONIETTA

UNOHDETTU JA LÖYDETTY

pe 20.11.2020 klo 19 Mikaeli

Erkki Lasonpalo, kapellimestari
Stefan Lindgren, piano
Laura Netzel: Pianokonsertto (kantaesitys)
Brahms: Sinfonia nro 4